

කුරුමේ චන්ද්‍රිකා විජේසේන මහතාගේ මරණය සහ මරණයට පත්වීමේදී ආකාරය, එනම් මරණයට පත්වීමේදී ආකාරය, එනම් මරණයට පත්වීමේදී ආකාරය...

මෙලේබර්න් නගරයට පැමිණි දිනයක එක් වරක් හෝ ඔහු හමු වී මුහුණ බලා කතා කර තිබුණු නිසා ද, දින කිහිපයක් ම දුරකථනයෙන් ද කතා කර තිබුණු නිසා ද, ඊටත් වඩා වසර විස්සක් පමණ කාලයක් තිස්සේ ඔහු විසින් රචිත කොටස් කිහිපයකින් යුතු ඔහුගේ ජීවිත කතාව, පරිවර්තන සහ විවිධාකාරයේ වෙනත් කෘති මෙන් ම, "කස්තිරම", "පුච්චානම්", "පුරාණය", "ලියෝ රූ" : බැඳ-සාදුළු" යනා දී

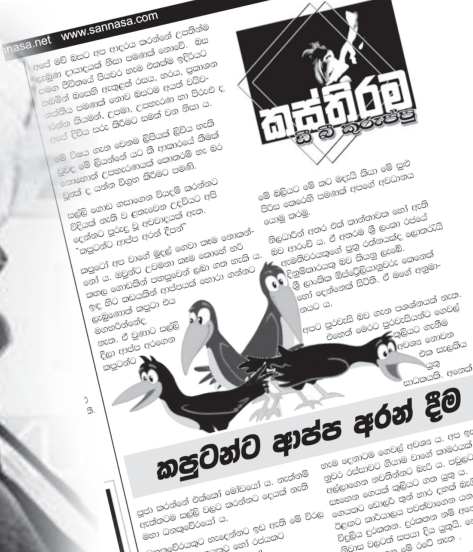
අපේ කාලේ කාන්තාව

රසික සූරියආරච්චි

රෝගියාගෙන් අහන්නේ "කොහොම ද? දැන් යන්න ලෙස්ති ද?" කියා ය. එතෙක් මේ ප්‍රශ්නයට කෙළින් මුහුණ නොදී සිටි ඇතැම් ද., ඔවුන් නිසා නිතරම සිටි රෝගියා ද., මෙලේබර්න් නගරයට පැමිණි දිනයක එක් වරක් හෝ ඔහු හමු වී මුහුණ බලා කතා කර තිබුණු නිසා ද, දින කිහිපයක් ම දුරකථනයෙන් ද කතා කර තිබුණු නිසා ද, ඊටත් වඩා වසර විස්සක් පමණ කාලයක් තිස්සේ ඔහු විසින් රචිත කොටස් කිහිපයකින් යුතු ඔහුගේ ජීවිත කතාව, පරිවර්තන සහ විවිධාකාරයේ වෙනත් කෘති මෙන් ම, "කස්තිරම", "පුච්චානම්", "පුරාණය", "ලියෝ රූ" : බැඳ-සාදුළු" යනා දී

කෙළින් මිනිසා!

ඩී බී කුරුප්පු විසින් ලියන ලද "කපුටන්ට ආපස් අරගෙන දීම" නම් ලිපිය නිසා කෝප වී ලංකාවේ පුරුද්දට ඕස්ට්‍රේලියාවේ ලේඛකයින්ට තර්ජනය කළ රාජපුරුෂයින් ගේ නිරාවන පසුව හෙළි වූ බව අපි දනිමු. ඔවුන් පමණක් නොව, විවිධ අවස්ථාවල විවිධ පටු අරමුණු සහිතව මාධ්‍ය සංදර්ශන පවත්වනවුන් ගේ ද, ලංකාවෙන් මෙහි පාර්වත සාහිත්‍යයන්ගේ යැයි කියා හන්නා උදවියගේ ද, සිවුරු පොරවාගත් පුද්ගලයින් ගේ ද, සැබෑ ප්‍රතිබිම්බය හෙළි කිරීමට ඔහු ගේ ලිපිවලට හැකිවිය.

විවිධ මාසික පුවත්පත් නොලැබී ද කියවා ඔහු සමග දැඩි සාහිත්‍යමය නිතරවත්කමක් ද ඇති වි තිබුණු නිසා ද, ඩී බී කුරුප්පු ගේ මරණය ගැන මට අසා දුකක් ඇති වීම නම් පුදුමයක් නොවේ.

එහෙත් මේ මරණය ගැන ලැබුණු ආරංචිය මගේ සිතේ යම් ආකාරයක සතුටක් ද පතිත කළේ ඇයි?

ඩී බී කුරුප්පු සාහිත්‍යයට විසින් ලියන ලද ලේඛන උනන්දුවෙන් කියවා ඇති, ඒ පිළිබඳ නොදු ධාරණා ගත්තියක් ද ඇති අයෙකුට වැටහෙනු ඇති පරිදි, මගේ ඒ මද සතුටට හේතුව නම්, අපේ ආදරණීය ලේඛකයා මෙලොවින් නික්ම ගියේ තව දුරටත් මෙහි ඉදිම අනවශ්‍ය බව තමන්ට හැඟුණු නිසා බව මා තරයේ විශ්වාස කරන නිසා ය. ඔහු ලියූ එක ම ප්‍රබන්ධය ලෙස මා දන්නා "එක්තරා ප්‍රේම කතාවක්" කෙරේ නවකතාවේ දී ඩී බී කුරුප්පු එහි ප්‍රධාන චරිතය වූ "සිරිල්" නරතා අපට පවසා සිටියේ එයයි. අසනීපයෙන් සිටින මහලු ආධිපතිවරයා බැලීමට රෝහලට යන සිරිල් (පිටු 46-47)

අප පෙර දිනක මෙහි ආවා නම්, මතු දිනක වුන වි යාමට ද නියමිත ය. එය අද විය හැක. හෙට විය හැක. වෙනත් දිනයක් විය හැක. මෙය අප හොඳින් ම දන්නා පරම සත්‍යයකි. එකම ප්‍රශ්නය වන්නේ, ඒ නික්ම යාම සිදුවන්නේ කොයි දින දැ යි අප කලින් නොදැන සිටීම පමණි.

මේ සම්බන්ධයෙන් මා සිතන්නේ අප තවත් එක් දිනක් වැඩිපුර ජීවත්වීම සඳහා දැරිය යුතු ප්‍රයත්නය, ඒ දිනය ජීවත්වීමෙන් අපට ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනයට වඩා වැඩි නම්, ඒ අමතර දිනය ජීවත්වීමෙන් පලක් නැති බවයි.

ඩී බී කුරුප්පු තමන් නික්ම යා යුතු ඒ දිනය තමන් ම තෝරා ගන්නා යැයි සිතන්නට මා කැමති ය. එය ඔහුට කරන ගෞරවයක් ලෙස මම සලකමි.

දැන් මඳක් අහිතයට යමු.

මීට දශක දෙකකට පමණ පෙර මා මෙලේබර්න් නගරයකින් පිටත් වූ සමයේ එක් ඉරිදිවන සිංහල කුවන්විදුලි සේවයකින් ඇසුණු පුවතක් වූයේ මෙලේබර්න් හි වෙසෙන ලේඛකයෙකු "ලංකාවක් වගේ පුංචි" නමින් ග්‍රන්ථයක් රචනා කර ඇති බවයි. මේ ලේඛකයා යනු, මා අටවෙනි ශ්‍රේණියේ පමණ ඉගෙනුම ලබන කාලයේ නානායක් ලෙස ලැබී කියවා, දිනින් දිනටම රස විඳි, "දින කිහිපයකට පසු මා එය ක්ලේට්න් හි පිහිටි "ජීමයන් ග්‍රෑඩ් සෙන්ටර්" කඩයෙන් මිලට ගනිද්දී, මට කලින් හාණ්ඩයක් මිලට ගෙන කඩයෙන් නික්ම ගිය පුද්ගලයා පෙන්වමින් එහි සිටි පද්මිනී මා සමග කීවේ ඒ පිටව ගියේ මා මිලට ගන්නා "ලංකාවක් වගේ පුංචි" කෘතියේ රචකයා බවයි. එදා එලෙස "කෙස් ගසෙන් මිස් වුණු" ඔහු සමග මුහුණට මුහුණ දී කතා කිරීමේ අවස්ථාව අවසානයේ දී මට ලැබුණේ ඉන් වසර දොළහකටත් වඩා ගෙවුණු පසුව 2010 මැයි මාසයේ දී පත්වේ ජේ ජේ ජේ සිංහල ගේ "ඉස්කෝලේ කාලේ" කෘතිය (සහ තවත් නිර්මාණ) දොරට වැඩු අවස්ථාවේ දී ය. නමුත්, ඒ වන විට මා ඔහු ගේ ස්වයංචරිතාපදානයේ කොටසක් වන "ගැන්දෑවට පානය නිරු" සහ වෙනත් කෘති කිහිපයක් ද කියවා තිබුණු අතර, මා දැන් වාසය කරන සිහි නගරයේ සිට ඔහු සමග දුරකථනයෙන් ද කතා බහ කර තිබුණු නිසා ඒ හමුවීමේ හිඹුණේ නොද හුරු පුරුදු බවයි.

එසේ ම, ඒ කාලය වන විට සන්නස සඟරාවට විවිධ ලිපි ලියමින් සිටි මගේ අංකුර ලේඛන ජීවිතයේ එක් සන්ධිස්ථානයක් වූයේ තමා විසින් ලියන ලද "සරල සිංහල විසරණ වීඩි" නම් ග්‍රන්ථයේ පිටපතක් ඩී බී කුරුප්පු විසින් මගේ නිවසට තැපෑලෙන් එවනු ලැබීමයි. මා සන්නසට ලියමින් සිටි "පමා නොවී එම අකුරට" නිරු ලිපි මාලාව තමන් ආශාවෙන් කියවන බව ද කියවෙන සටහනක් ද ඒ සමග එවන්නට තරම් ඔහු නිතරමා වි තිබුණි.

ඊළඟට ඔහු කළේ, ඒ ආකාරයේ ම ලිපි මාලාවක් පහත සඟරාවට ද ලියන්නට හැකිදැයි ගේමාලා හේරන් හරහා මගෙන් විමසීමයි. ඒ අනුව මා ලියූ "කොළ කාලේ" ලිපි මාලාවේ සෑම කොටසක් ම, ඔහු විසින් කියවා බලා අනුමත කළ බව මම දනිමි. එපමණක් නොවේ, එතැන් පටන් ඔහු විසින් ලියා මුද්‍රණය වූ කෘති විශාල සංඛ්‍යාවක් ද ඩී බී කුරුප්පු ලේඛකයා විසින් මට හතර ලෙස තැපෑලෙන් එවීමේ ය. ඒ අතරට ඔහු කළ විශිෂ්ටතම ම පරිවර්තනය වූ "අර්බන් දැරවේ" නම් දීර්ඝ නවකතාවේ කොටස් හත ම ඇතුළත් වීම සුවිශේෂී වේ.

විශ්ව සාහිත්‍ය පරිවර්තන කෘති සහ තම අත්දැකීම් ඇසුරෙන් ලියන ලද කතාංග සහිත ග්‍රන්ථයන්ට අමතරව, ඩී බී කුරුප්පු ලේඛකයාගෙන් විශේෂයෙන් ඔස්ට්‍රේලියානු සිංහල සමාජයට ලැබුණු වැදගත් ම ලේඛන දායාදය වූයේ තමන් ගේ දශක අටක ජීවිතය මෙන්ම, එයින් මෙලේබර්න් නුවර ගත කළ කාලයේ දී කරනු ලැබූ සුක්ෂම සමාජ නිරීක්ෂණ ඇසුරෙන් ලියන ලද නිරු ලිපි මාලා ය. ඒ ලිපිවල ගැබ්බු දේශපාලන අදහස් නිවහලේ ය. සමාජමය නිරීක්ෂණ නිරවුල් ය. අන්තර්ගතය මෙන් ම ඉදිරිපත්කිරීම ද සෑම අතින් ම විශිෂ්ට ය. වරද දුටු තැන කිපී ඔහු ලියන දේ සෑම විට ම එක එල්ලේ දිවෙන හි සර මෙන් දැරුණු ය. අතිශය උපහාසාත්මක ය.

මෙහි ලා, සඳුන් කළ යුතු වැදගත් කාරණයක් නම්, අපේ ආදරණීය ලේඛකයා ගේ ලේඛන කලාවේ තිබූ එක් අද්විතීය ලේඛනකයක් වූයේ තමන්ට කිව යුතු ලෙස, කවරෙකුට විදෙයි ද, කවරෙකු අමතාපවේ ද යන්න නොව, තම අදහස පාසීමේ ඇති වැදගත්කම පමණක් සලකා, එක එල්ලේ ලිවීම බවයි. ලේඛන කලාව පිළිබඳව මා ඔහුගෙන් උගත් නොද ම පාඩම ද එයයි. ඩී බී කුරුප්පු විසින් ලියන ලද "